

Pârât: Ministère des affaires sociales et de la santé

Întrebările preliminare

1. Cerința privind caracterul specific al profesiei de medic dentist prevăzută la articolul 36 din Directiva 2005/36/CE ⁽¹⁾ se opune instituirii unei formări de calificare în al treilea ciclu universitar comune studenților la medicină și la medicină dentară?
2. Prevederile directivei referitoare la specializările legate de medicină trebuie interpretate în sensul că se opun ca discipline precum cele enumerate la punctul 3 din prezenta decizie ⁽²⁾ să fie incluse într-o formare în medicină dentară?

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială 5/vol. 8, p. 3)

⁽²⁾ Mai precis, pe de o parte, o formare teoretică în chirurgia orală descrisă în anexa la ordinul atacat cuprinde, printre altele, formarea în chirurgia periapicală și în chirurgia chisturilor odontogene sau neodontogene ale maxilarelor, în chirurgia preprotetică și implantară, studiul patologiilor tumorale benigne, patologiiile salivare și asistența ortodontico-chirurgicală și ortognatică și, pe de altă parte, o formare practică de cel puțin trei semestre într-un serviciu specializat în odontologie și trei semestre într-un serviciu specializat în chirurgia maxilo-facială.

Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 5 noiembrie 2012 — Dixons Retail Plc/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-494/12)

(2013/C 26/48)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dixons Retail Plc

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

1. Articolul 14 alineatul (1) [din Directiva 2006/112 ⁽¹⁾] trebuie interpretat în sensul că se aplică atunci când remiterea bunurilor este obținută printr-o fraudă săvârșită de beneficiar prin plata cu un card despre care știa că nu este autorizat să îl folosească?
2. În cazul în care remiterea bunurilor este obținută prin utilizarea frauduloasă a unui card, există un „transfer [al] dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar” în sensul articolului 14 alineatul (1)?

3. Articolul 73 trebuie interpretat în sensul că se aplică în cazul în care plata este obținută de furnizorul bunurilor în temeiul unui acord încheiat cu un terț prin care acesta din urmă este obligat să facă o astfel de plată pentru operațiunile efectuate cu cardul, deși beneficiarul bunurilor știa că nu este autorizat să utilizeze cardul respectiv?

4. În cazul în care plata este efectuată de un terț în temeiul unui acord încheiat cu furnizorul bunurilor, ca urmare a faptului că furnizorului i-a fost prezentat un card pe care beneficiarul bunurilor nu era autorizat să îl utilizeze, plata obținută de la terț „în schimbul livrării sau al prestării” este o plată în sensul articolului 73 [din Directiva 2006/112]?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 7 noiembrie 2012 — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas/Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Cauza C-497/12)

(2013/C 26/49)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Pârâte: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Întrebările preliminare

1. Principiile libertății de stabilire, nediscriminării și protecției concurenței, prevăzute la articolul 49 TFUE și următoarele, se opun unei reglementări naționale care nu îi permite farmacistului, autorizat și înscris în ordinul profesional respectiv, dar care nu este titular al unității comerciale cuprinse în tabel, să poată vinde cu amănuntul, în para-farmacia pe care o deține, și acele medicamente supuse prescripției medicale numite „rețetă albă”, și anume cele care nu sunt acoperite de serviciul sanitar național, ci se află integral în sarcina cetățeanului, stabilind și în acest sector o interdicție a vânzării anumitor categorii de produse farmaceutice și o limitare numerică a unităților comerciale care se pot înființa pe teritoriul național?